

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ο Μαρής, μιλούνε κι' άπορείς.

Μ. — Κάτσε και λέγε μου λοιπόν τών έκλογών τὰ νέα και ποιον πνεύμα σήμερα υπάρχει έν Κραναία.

Γ. — Πνεύμα υπάρχει, φίλε μου, πρωτοφανούς άντάρας κι' άν ίσως δέν άναφανή τὸ πνεύμα τῆς πεντάρας να κατενύσση άπωσοῦν τ' άμφίβολα στοιχεΐα, μὴν περιμένης προκοπή σ' αὐτήν τὴν έπαρχία!

Μὴν περιμένης σουσουρα κι' επίδειξες και γκάρισμα.

Ο κόσμος εϋνηθήσσε να μὴ φωνάζη χάρισμα.

Κι' άν δίχως έμβολιασμό ή έκλογή περάσση, θά ίδῆς τὸ σοσιαλισμὸ τὸν κόσμο να χαλάσση.

Τὸ Ἄντύπα τὰ διδάγματα παντοῦ εδῶρῆκαν σπόρο και μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς πᾶ' ή δουλειά παπόρο. Χωριάτης δέν άπέμεινε σὲ Δειβαθῶ και Πρόνους ποῦ να μὴν εἶναι σύμφωνος να δίζουσε τοὺς θρόνους και κάθε αὐτοκράτορι τεμπέλαρο κι' άδούλη και βαθμηδόν να γείνουσε ἴσα πρὸς ἴσα οὔλοι.

Τὼν εργατῶν ὁ πληθυσμὸς, εἶν' ὄλο σοσιαλισμὸς κι' έμέθυσε μὲ δαύτονε κι' εἶν' καμωμένος σκνίπα! Δὲς τοῦ χωριάτη τὴ φρονεΐ και γεγονυία τῇ φωνῇ σου λέει « τὸν Ἄντύπα! »

Οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι ποῦ βλέπεις και συντρέχουν, σπανίως λένε τὴ φρονοῦν και τὴ ιδέας έχουν κι' ετοῦτες ὁ κοινωιστῆς ποῦ δέν φορεΐ φωκὸλα σὺ λέει μὲ ἠρωτισμὸ, πὼς θέλει σοσιαλισμὸ, νὰν τὰ γκρεμίση ὄλα.

Πνεύμα ὑπῆρχε πρόθυμον και μὲ τὸ παραπάνον, ἄλλὰ τὸ μούδιασε πολὺ ή στάσις τοῦ Ῥωμάνου. Ο κόσμος διαφορετικὰ τὸν εἶχε συνηθήσει κι' εἶτσι καθένας ήλιπιζε να εξακολουθήσση, ἄλλὰ μὲ μίας κόβεται, ποῦ λὲς τὸ μακαροῦνι, και κρίμα στὴ δεκάρα μου π' άγόρασα περοῦνι!

Μ. — Δέν τῶκαμες τὴ βίζιτα;

Γ. — Ἐπῆγα μὴν ήμέρα

και μῶλεγε γὰ τὸν καιρὸ και γὰ τὴν ἀτμοσφαιρα μῶλεγε πὼς εκάθησε στὴ Λόντρα και στὴ Νίτσα, μῶλεγε πὼς επέρασε κι' ἀπὸ τὴ Βυτρινίτσα, μὸπε και γὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἱερῆς Συνόδου, κι' εἶπὸ του τῶφερνα, Μαρῆ, πολλὲς φορὲς ἀρόδου, πὼς πρέπει και στὴν έκλογή να καμῆ εϋκολία, μ' αὐτὸς εἶπὸσε ἠγῆα και μὴ ἄλλὰς ὀμιλία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. 5441φ20081

Πὸ σκοτισμένη ἐκλογὴ δὲν μῶλαγε στὰ μάτια
ὁ κόσμος ἐχωρίστηκε κι' ἐγίνηκε κομμάτια.
Σαράντα χρόνια βρὲ Μαργῆ, ποῦ ζῶ στὴν κοινωμία,
ποτὲ δὲν ἔτυχε νὰ ἰδῶ τέτοια βαβυλωνία.
Καὶ βλέπω κάλπες ὄρφανες στὸ βρόντο νὰ πετᾶνε,
ἄνθρωποι ποῦ δὲν ξέρουνε κι' ἐκεῖνοι τί ζητᾶνε!

Κι' ὅσο ἦ μέρες προχωροῦν, περισσότερο τὰ χάνω
ἢ Μέκα ἐτολίστηκε κι' ἐπῆγε στὸ 'Ρωμᾶνο'
κι' ὁ 'Αθως τὴν ἐδέχτηκε μὲ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας
κι' ἄναψε καὶ τὰ δώδεκα ἠλεκτρικὰ τῆς σάλας.
Κι' ὁ Φώτης μὲ τὸν Καμπανὸ ἦτανε πρὶν στερμένοι,
μὰ δὲν ἐπῆρανε καφὲ γιὰτ' ἦταν ἰδρωμένοι.

'Ο 'Αθως ἄναιξε γι' αὐτὴν παράθυρα καὶ θύρας,
κι' ὅλοι τὴν πῆραν γιὰ καλὸ τὴ βίβλιτα τῆς χήρας
καὶ μοναχὰ μωρὲ Μαργῆ, ὁ δήμαρχος ὁ Πίπης,
ἀκουσε τὸν ἐπίσκοπον μετὰ μεγάλης λύπης.
Κάνει κι' ὁ Πίπης σχέδια πολλὰ στὴν καμαρὰ του,
ἀλλὰ κι' ὁ μπάριμπα Καμπανὸς ξέρει πολὺτερά του!

Ἐὶ ἐκλογὴ περίπλοκος! Τὸ νοῦ μῶχει χαλάσει.
Δὲν ἔγειναν συνδυασμοὶ
καὶ γείνονται λογαριασμοὶ
κι' ὁποῦ πρωτογελάση!
Οἱ ὄρφανοὶ πὸ χάσανε καὶ μάνα καὶ πατέρα,
σατανικῶς ἐργάζονται καὶ ὅλοι σ' ὁ τ ἔ ρ α!

Καὶ βγαίνουν ὑποψήφιοι τῆς χώρας τῶν Κρανίων,
τὴν νίκην ἀναμένοντες ἐκ τῶν καταχθονίων.
Δαλοῦσιν οἱ ἀπόστολοι χωρὶς νὰ θορυβῶσι
κι' ἐν ὀμιχλώδη ὄρσαν ὁ ὄρφανὸς τὸν ὄρφανὸ
γυρεύει νὰ στραβώση!

'Ὡ τότε νακορίζικε ποῦ ὅσο πᾶς καὶ φτιάνεσαι!
Τσάικες σοῦ στένον ὄρφανες κι' ὄπιον πατήσης πιάνεσαι!
'Αὐς Βασίλης εἶν' κι' αὐτὸς ποῦ παῖντες φημισμένοι
θὰ παίξουνε τὴν τύχη σου μὲ τράπουλα φτιασμένη!
'Ὅσας ἀρχὰς ν' ἀκολουθῆς, σ' ὅποια μερίδα γέρνεις
πάντοτε τέρτσος θάρχεσαι καὶ μέτζι δὲν θὰ πέρνεις.

Μ. — Οἱ παλαισταὶ κατέρχονται στῆς μάχης τὸ πεδῖον,
ἐπὶ πολλῶν ἐλπίζοντες πολιτικῶν σχεδίων.
Μὲ σχέδιο κι' ὁ Καμπανὸς ἀνέβηκε στὸ σπῆτι,
μὲ σχέδιο κι' οἱ προῦχοντες ἀπὸ τὸ Καπαρθρίτι
στὰ Μεταξᾶτα πῆγανε καβάλα στὰ γαϊδούρια
κι' ἐβγάλαν ὑποψήφιο τὸ Γιάννη τὸν 'Αγκούριε.

Γ. — Οἱ Καπαρθρίτες, βρὲ Μαργῆ καὶ οἱ 'Ελετηριάνοι
ἐξήτησαν κι' ἐπέμειναν νὰ βγάλουνε τὸ Γιάννη,
ποῦναι γιὰτρος πασίγνωστος σ' αὐτὸ τὸ βιλαέτι
καὶ κάνει βέζιτες πολλὲς μὲ τὸ βελουσιπέτι,
κι' ὄποιος τ' ἀκούσει, βρὲ Μαργῆ, ἐκπλήσεται καὶ φρίττει,
πὼς σχέδια πολιτικὰ
καὶ μέτρα διπλωματικὰ
ἐμάθανε καὶ κάνουνε καὶ μὲς τὸ Καπαρθρίτι.

'Ὡ τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ κάθε πατριώτου!
κάθε χωριὸ μᾶς ἔβγαλε τὸν ὑποψήφιό του.
Μογλοὶ κινοῦνται πανταχοῦ κρυφίως κι' ἀοράτως.
Μ. — Τί σχέδια μᾶς ἔκαμε κι' αὐτὸς ὁ Μομφερράτος!
Τὴν Κυριακὴ μᾶς ἔγραψε οὐδέτερος πὼς μένει
καὶ τὴ Δευτέρα χάραμα τηλεγραφεῖ πὼς βγαίνει.

'Ἐπέρος' ἦτανε παρῶν
καὶ διὰ λόγων φλογερῶν
τὰ πράγματα ἐξώθει,
θλιβόμενος γιὰ τὸ κρασι ποῦ δὲν κατηγαλώθη.
'Αλλὰ ἐφέτος σχέδιον συνέλαβε μεγάλο,
νὰ μὴ μιλῆση ἄλλο!

Καὶ βγαίνει κάθε ὄρφανὸς μὲ σχέδια δικὰ του.
Γ. — Σχέδιο εἶναι βρὲ Μαργῆ, κι' ἡ κάλη τοῦ Λουκάτου,
τοῦτέστι τζιριτζάντζουλες καὶ μπάριτζουλες καὶ γάρμπα
τοῦ φοβεροῦ ἀνεψηνοῦ ποῦ παίζει μὲ τὸ μπάριμπα.
Κι' ἂν λείπουν οἱ συνδυασμοὶ
κι' ἂν βγαίνουν κάλπες, δέκα,
εἶν' ὅλο ἀκροβολισμοὶ
στημένοι γιὰ τὴ Μέκα.

'Ανοίξετε τὰ μάτια σας βεῖσηδες γενναῖοι
κι' ἡ κάλπες πῶξετροπώσαν εἶν' ὅλο 'Αρμεναῖοι

ποῦ δυναμίτη κρύβουνε καὶ βαμβακοπυρίτη
γιὰ νὰ τινάξουνε ψηλὰ τῆς Μέκας τὸ Χαμίτη.

'Ἐβγα Μέκ' ἀντρειωμένη
καὶ περήφανη φυτεῖα,
νὰ τσακώσης τὸν 'Αρμενῆ
ποῦ θὰ βάλλη τὴ φωτιά.
Λεῦτε παῖδες τῶν Κρανίων
ἐν βοῆ κι' ἀλαλαγμῶ,
πῦρ κατὰ τῶν 'Αρμενίων
καὶ σπαρτίνα στὸ λαιμό!

'Ἐπὶ σχεδίων σχέδια τὸ μάτι μου θαυμάζει
ἔμυναν ὑποβρύχιον κι' ὁ Γεῶργος εἰτοιμάζει
Κι' αὐτὸ τὸ ἄγριο πουλί,
ἐν πάση ὄρφανία
γονυπετῶς πυροβολεῖ
γιὰ τὴ Μακεδονία.

Μὲ σχέδιον ἐκτίθεται κι' αὐτὸς ὁ Δημητράκης,
νομίζων πὼς οἱ ἄνθρωποι τρελλαίνονται πολλάνκις.

Σχέδια ἐπὶ σχεδίων ἐν σκοτία καὶ σιγῇ.
Μ. — Μὰ κι' αὐτὸς ὁ Τζανετάκης ποῦ δὲν ἤθελε νὰ βγῆ,
στρίβει τώρα τὸ μουστάκι ποῦνε μιάμιου ὄρσαν
καὶ τοῦ βάνει κοσμετίου νὰ μυρίζη στὰ χωριά.

Τὸ μουστάκι ὁ Τζανέτος
εἶχε χρόνια νὰν τὸ στρίψη,
καὶ νομίζω πὼς ἐφέτος
ὅλο κάποιονε θὰ ζήψη.
Τοῦ Τζανέτου ἡ μουστάκα,
δὲν τζακῶνεται σὲ τσάκα.

Εἶν' κι' οἱ ἄλλοι παλλημάρια σὰν τὸ φίλο Τζανετάκη,
μὰ κανέναν τους δὲν ἔχει μεγαλιέτερο μουστάκι!

Γ. — Πὼς πᾶν' τὰ Ἀηξουριώτικα;
Μ. — Λαμπρὰ κι' ἐκεῖνα πᾶνε.
Θὰ μείνη πρῶτος ὁ Μπασιάς κι' ἄς μὴ τὸν ἀγαπᾶνε.
Τὸ θέλει καὶ ὁ δήμαρχος, τὸ θέλει κι' 'Αρδαβάνης,
τὸ θέλει κι' ἡ περιστασις τοῦ ἐκαταλαμβάνεις,
κι' ἔτυχε νὰ συνδυασθῆ μαζὴ μὲ τὸ Νικόλα,
κι' εἰς ἀνωμάλους ἐποχὰς αὐτὰ συντείνουν ὅλα.

Πατριάρχης ἡ φημισμένη του μοναχὰ τὴ μεγάλη
ἐπὶ ἔχει σ' ἀντιπάθεια ἢ ὅτι Παλιῶν γέροντες
μ' ἀποῦ καὶ ἀπεπάραισε τὴν κάλην του νὰ βγάλῃ.

τὰ λάθη τὰ μηδαμινὰ τὰ διορθῶνε τώρα.
'Ο Θάνατος ἄλλαξε πολὺ σοῦ φαίνεται κι' εἶν' ἄλλος
ζῆλος γιὰ τὴν πατριδα του τὸν ἔπιασε μεγάλος.
Καὶ θὰ τὸ δείξῃ βρὲ Μαργῆ, μὲ πρώτη εὐκαιρία
πὼς ἔχει διαζύγιο μὲ τὴ φιλαργυρία.

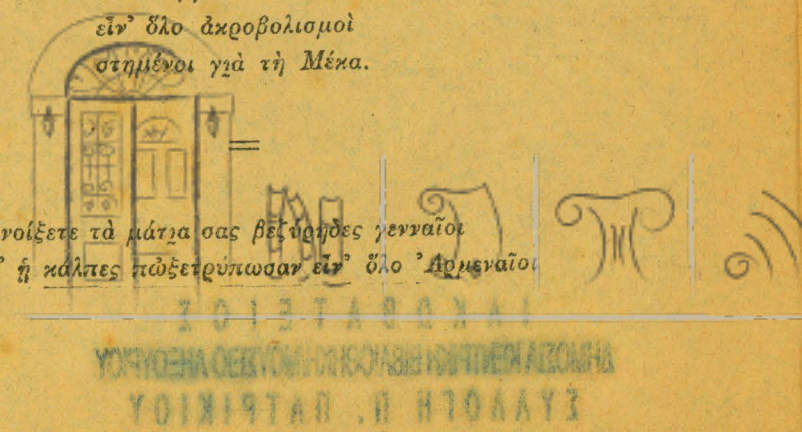
Μ. — 'Ακούετι κι' ὁ Μιχαῆλ, ἀκούονται κι' οἱ ὄδοι
ἀλλὰ τὸ πλῆθος εὐνοεῖ τὸ Σπύρο τὸ Φορέστη
πῶφέλησε τὸν τόπο του ἐφ' ὅσον ἠδυνήθη
καὶ χάρι σὲ κανέναν ποτὲ του δὲν ἠρονήθη.

Κι' ἂν τὸ Ἀηξοῦρι τὸ πονεῖς
ποῦ μαρσασμὸς τὸ πιάνει,
γιὰ τὸ Φορέστη νὰ φανῆς
ἀναφανδὸν βρὲ Γιάννη.

Γ. — Τὴ συμβουλή σου, βρὲ Μαργῆ, ἐγὼ θὰ τὴν ἀκούσω
ἀλλὰ ἐνδιαφέρομαι καὶ γιὰ τὸ Μονοκροῦσο.
'Ὅλοι μοῦ φαίνονται λαμπροὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται
ἀλλὰ ὁ γέρος πρὸ παντός, βεβαίως κι' ἐννοεῖται!
Ποτὲ γιὰ ὅσα μῶλεγες χατήρι δὲν σωχάλασα
ἀλλ' ἂν τοῦ γέρου, βρὲ Μαργῆ,
τοῦ παρασφίξουν τὸ λουρι,
θάμαι κι' ἐγὼ στὴν 'Ανωῆ καὶ θὰν τὰ κάμω θάλασσα!

Μ. — Πὼς τὰ βλέπουνε στὴ Σάμο;
Γ. — Εἶν' ἀνώμαλα κι' ἐκεῖ.
κι' οἱ Δουλίχοι φοβῶνται μὴν τοὺς φᾶν' οἱ Σαμικοί,
κι' οἱ Σαμαῖοι τοὺς 'Ρυσιάνους τοὺς φοβῶνται πρὸ πολὺ
κατὰ τὴν μονομαχίαν, Μιλτιάδους-Νικολῆ.
Μ. — 'Ο Κουτσὸς τί κόμμα εἶναι;
Γ. — Μιλτιάδης μοναχός!
Μ. — Πὼς δὲν ἔγεινε νομάρχης;
Γ. — Μὰ θὰ γένη προσεχῶς.

Κι' ὁ Κουτσὸς πιστὸς ἐμμένει
κι' ὁ Σουγιᾶς δὲν ὑστερεῖ
ἐταιρία ἐνωμένη
ὅπως τοῦ Μεσαζερῆ!
Μὰ καὶ κάτου οἱ 'Ρισιάνοι
πῶχον ἀρρωστο τὸ Γιάννη,
ἐπεισμάτωσαν πολὺ
κι' εἶν' ὑπὲρ τοῦ Νικολῆ.
Γιὰ τὸ Μίρτο
ποῦνε σπῆρτο,
εἶν' ἡ Σάμο ἐνωμένη μὲ πολὺ φανατισμὸ
μὰ τῆς 'Ασσοῦ τὸ φουσατό,
καρτερεῖ τὸ Γιαννουλάτο
τὸν 'Αλέξανδρο τὸ μέγα ποῦ θὰ κόψη τὸ δεσμό!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Δ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Ἄπηνές τοῦ θανάτου τὸ δρέπανον ἀφήρασαν ἀφ' ἡμῶν τὴν πρωίαν, τῆς 10 Φεβρουαρίου ὑπαρξίν πολῦτιμον, δέσποιναν νεαράν, κατέχουσαν πάντα τὰ προσόντα ὅπως ἀπολαύη παρὰ τῆ ἡμετέρας Παροικίας ἀμερίστου ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ, τὴν ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ Δ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ.

Πιστὴν καὶ ἐναργῆ ἐνδείξιν τῆς πρὸς αὐτὴν συμπαιθείας καὶ ἐκτιμήσεως ἀπάσης τῆς ἡμετέρας Παροικίας ἀπέτελεσε τὸ ἐξ Ἑλλήνων καὶ ξενῶν ἀπειρον καὶ ἐκλεκτὸν πλῆθος, ὅπερ ἐν προφανεῖ συγκινήσει παρηκλούθησε τὴν ἐκφορὰν, ἥτις ἐγένετο τὴν ἐπαύριον μετὰ πάσης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ παραταξέως.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκλουθία ἐψάλη κατανυκτικώτατα ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ πενήθιμῳ διακοσμηθέντι ἡμετέρῳ Ναῶ, ὅπου μετὰ τὰς ὑπὲρ ἀναπούσεως τῆς ψυχῆς τῆς μεταστάσης εἰχάς, ὁ ἡμέτερος Ἀρχιμανδρίτης κ. Στέφανος Μακαρῶνης διὰ λαμπροῦ ἐπικηδεῖου ἐξύμνησε τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, προκαλέσας ἀκράτητα τὰ δάκρυα ἀπάντων τῶν παρισταμένων. Ἐκ τῆς Ἐκκλησίας οὕτω τιμητικῶς καὶ ἐν ἐνδείξει βαθυτάτου καὶ γενικοῦ πένθους ἡ νεκρώσιμος πομπή, προηγουμένων ἀπειροπληθῶν ἐκ φυσικῶν καὶ τεχνικῶν ἀνθέων στεφάνων, (μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο εἰ τῶν κ.κ. Α. Τρουποσκιάδη, Σ. Μεσσάρη, Γ. Ἀδελίνη, Σ. Ρεβέλα, Ἐμμανουὴλ καὶ Παϊτάκη, Θ. Παξινῶ, Λ. Μεσσάρη καὶ Α. Παρτίδου,) διηυθύνθη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ἐνθα παρὰ τὸν χαίνοντα τάφον καταλλήλους ἐπιταφίους ἐξεφώνησαν εἰ κ.κ. Νικόλαος Καραβίας καὶ Θ. Παξινός.

Τὸ ὀδυνηρὸν τοῦτο ἄγγελμα τοῦ πρῶρου θανάτου τῆς, βαθυτάτα θὰ συγκινήσῃ τοὺς τοσοῦτον σκληρῶς πληγέντας συγγενεῖς τῆς καὶ ἰδίως τὴν μητέρα τῆς Δωροθέαν Βλαχοῦλη, τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφόν τῆς Ἀναστάσιον Βλαχοῦλην, καθὼς καὶ τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ θείους τῆς ἀδελφοὺς Μαζαράκη, εἴτινες ὡς ἄλλοι γονεῖς ἐμερίμνησαν ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεώς τῆς. Θαλερὸν ὅθεν λείβοντες δάκρυ ἐπὶ τοῦ νεοῦ τάφου τῆς οὕτω πρῶρος ἀποστάσης εἰς τὰ οὐράνια, ἀλησμονήτου Εὐανθίας, αὐτῇ μὲν εὐχόμεθα τὴν γαίαν κούφην καὶ τὴν μνήμην ἀγύρω, πᾶσι δὲ τοῖς διὰ τοῦ θανάτου αὐτῆς δεινῶς τραθεῖσι συγγενεῖσι τὴν ἐξ ὕψους παμυθίαν.

Ἐν Cape Town τῆ 20 Φεβρουαρίου 1906.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καϊκὸν Ἀναγνωστήριον. Αὔριον Κυριακὴν ὥραν 8 μ. μ. ὁμιλήσει ὁ κ. Μαρίνος Ἀντύπας περὶ τῶν Δημοκρατικοκοινωνιστικῶν ἰδεῶν ἀναπτύξεων τὸ πρόγραμμα του. Εἰσόδος ἐλευθέρως εἰς ἀνδραςκαὶγυναίκας.

— Κατέπλευσεν ἐκ Καφηρέως τῆς Καρύστου, πλοῖον μὲ διάφορα δένδρα, λεμονιές, πορτοκαλιές καὶ μανταρινιές, ἀποδίδοντα καρπὸν ἐντός ἔτους. Θὰ μείνῃ ἐνταῦθα μέχρι τῆς Τετάρτης καὶ σταθμεύει ἀπέναντι τῶν καταστημάτων Σ. Βλαχου Χρηστάκη.

— Ἐν τῷ τμήματι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁμιλήσει αὔριον ὥραν 10 1)2 π. μ. ὁ καθηγητὴς κ. Η. Νεόφυσος. Θέμα ἔσεται « ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διὰ μέσου τῶν αἰώνων. »

— Ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν τῷ φίλῳ κ. Γ. Γρατσιάτῳ γυμνασιάρχῃ διὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἐπιτυχίαν ἐν τῷ ἐσχάτῳ γενομένῳ διαγωνισμῷ περὶ διορισμοῦ ἐπιθεωρητῶν τῶν Ἑλλην. Σχολείων καὶ Γυμνασίων τοῦ κράτους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν συμμερισθέντων τῆς πληξάσης ἡμᾶς συμφορᾶς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦ μας πατρός, ἐκφράζομεν πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Ἡ οἰκογένεια Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΒΛΙΧΑΚΗ

Ἐφθασαν εἰδικὰ ὑφάσματα διὰ προικοσκευᾶς. Κατασκευάζονται δὲ ἐντός τοῦ καταστήματος, ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν, ὅλα τὰ διὰ προίκας ἀσπρόρρουχα μὲ πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Εἰς τὸ τμήμα ραφείου παρελήφθη νέα συλλογὴ τῶν ὑφασμάτων τῆς ἐποχῆς. Αἱ ἐν δυμασίαι κατασκευάζονται καλλιτεχνικώτατα.

Ἐνεκεν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος, τὸ κατάστημα ἐφωδιάσθη ὅλα τὰ ἐκλεκτότερα ἐμπορεύματα τοῦ εἴδους του, ἡ δὲ πώλησις ἤλαττώθη γενικῶς 30 0)0.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

“ Η ΕΘΝΙΚΗ ”

Ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1891 ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι:

Προνομιούχων Τραπεζῶν.

Ἐδρα καὶ Διεύθυνσις ἐν Ἀθήναις.

Γενικὸν Πρακτορεῖον ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ

ἐν Ἀργοστολίῳ Ὑποκαταστήματι

τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΤΑΚΤΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΩΝΤΟΣ » Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΖΙΑΝΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ